

مرگ تراژیک & 171#؛ جین سبیرگ & 187#؛؛ خودکشی یا قتل توسط & 171#؛ اف بی آی & 187#؛

شناسه خبر : ۱۳۵۵۷۸ چهارشنبه ۲۵ بهمن ۱۴۰۲ - ۰۹:۲۶

«جین سبیرگ» بازیگر آمریکایی همواره با «از نفس افتاده» پیشروترین اثر سینمای موج نو فرانسه به یاد آورده می شود اما شاید کمتر کسی از سرنوشت تراژیک او با خبر باشد!

موج خبر-امید غیاثوند

سبیرگ متولد 13 نوامبر سال 1938، یکی از مطرح ترین بازیگران زن سینمای آمریکا بود و طی دهه 60 و 70 میلادی با ایفای نقش در حدود 40 فیلم سینمایی با کارگردانانی خوش نامی نظیر ژان لوگ گدار و نیز بازیگرانی مشهوری از جمله ریچارد ویدمارک، ژان پل بلوندو، کلینت ایستوود، دیوید نیون، وارن بیتی، پیتز فوندا، کرک داگلاس، جیمز میسون، کاترین دونو، برت لانکستر، دین مارتین، ژاکلین بیسه، شون کانری، جوان وود وارد و پیتز سلرز همبازی بوده است.

سیبرگ نخستین نقش سینمایی خود را در 19 سالگی و در فیلم سینمایی «ژان مقدس» به کارگردانی «اتو پرمینگر» ایفا کرد.

انتخاب وی برای بازی در «ژان مقدس» در پی یک فراخوان بازیگری صورت گرفت و سیبرگ مجبور بود که در تست بازیگری مقابل «اتو پرمینگر» بنشیند اما آنقدر خوش شانس بود که از میان 18 هزار داوطلب بتواند نظر این کارگردان برجسته سینما را برای ایفای نقش ژاندارک افسانه ای جلب کند.

سال 1960 نیز این بخت را یافت که با بازی در «از نفس افتاده» مطرح ترین اثر سینمایی ژان لوک گدار، مطرح ترین کارگردان موج نو سینمای فرانسه در کنار ژان پل بلموندو، نقش یک خبرنگار به نام «پاتریشیا فرانچینی» را بازی کند. شهرت و مقبولیت «از نفس افتاده»، محبوبیت فراوانی برای سیبرگ فراهم ساخت و وی تا پایان دهه 70 میلادی در 20 فیلم ایفای نقش کرد.

سیبرگ سال 1968 برای بازی در فیلم «واگنت را رنگ بزن» به کارگردانی جاشوا لوگان به آمریکا رفت و اما یک آشنایی، سرنوشت او را تغییر داد. دهه 70 میلادی در آمریکا اوج فعالیت گروه ها و جنبش های سیاسی سیاهپوستان ضد تبعیض نژادی از جمله «پلنگ سیاه» بود.

«حکیم عبدالله جمال» سخنگو و یکی از مطرح ترین رهبران گروه «پلنگ سیاه» بود و آشنایی جین سیبرگ با وی، سبب ایجاد رابطه عاطفی بین این دو شد و نیز سیبرگ به عنوان یکی از حامیان مالی این گروه به همکاری با آنان پرداخت.

«آلن دونالدسون» که پس از گرویدن به اسلام نام «حکیم عبدالله جمال» را برای خود برگزید، سال 1931 در بوستون متولد شد در 10 سالگی رو به مشروبات الکلی آورد و در 14 سالگی به یک مصرف کننده هروئین تبدیل شد و چهار سال را در زندان گذراند و پس از دو بار اقدام به قتل بازداشت و به یک آسایشگاه روانی منتقل شد و بعدها تحت تعالیم جنبش «امت اسلام» قرار گرفت و به این جنبش پیوست.

با بالا گرفتن فعالیت جنبش های تبعیض نژادی سیاهپوستان، پلیس فدرال آمریکا (اف بی آی) برای مهار، کنترل و خنثی سازی این گروه ها و اعضای سمپات آن، «برنامه ضد اطلاعاتی» (PROgram INTElligence COunter) با عنوان مخفف «کو اینتل پرو» را به اجرا در آورد.

اهم فعالیت برنامه «کو اینتل پرو» خنثی سازی، تخریب، تضعیف و بی اعتبار کردن سازمان های سیاسی مخالف و تندرو

داخلی بود که تحت ریاست «ادگار جی هوور» نخستین رییس «اف بی آی» به اجرا در می آمد و وی ریز گزارش عملکرد برنامه را بطور مستقیم به ریچارد نیکسون رییس جمهور وقت می داد.

گروه «پلنگ سیاه» در صدر فهرست رصد «اف بی آی» در برنامه «کو اینتل پرو» بود و ارتباط سیبرگ با «حکیم عبدالله جمال» و کمک های مالی وی به این جنبش نیز سبب شد سیبرگ به یکی از دانه درشت ترین مهره ها برای تحقیر، شرمسار و بی اعتبار کردن و در آخر خنثی سازی قرار گیرد.

«اف بی آی» با تعبیه دستگاه ضبط صدا و شنود مکالمات تلفنی و نیز عکس برداری از حضور سیبرگ و اعمال وی مطلع می شد و با وجود هشدارها، سیبرگ به همکاری با گروه «پلنگ سیاه» ادامه می داد تا اینکه ماجرای جعلی بارداری وی در پی رابطه با یکی از اعضای «پلنگ سیاه» آمریکا را در بهت و حیرت فرو برد.

خبر بارداری سیبرگ توطئه «اف بی آی» بود که بطور محرمانه و بدون نام بردن از وی برای انتشار در اختیار روزنامه نیویورک تایمز قرار گرفت و اما بعد مجله «نیوزویک» با نام بردن از سیبرگ دست به باز نشر خبر زد.

این اقدام که با هدف بی حیثیت کردن سیبرگ صورت گرفت، وضعیت روحی وی را به شدت متزلزل کرد و پس از طرح شکایت از مجله نیوزویک، چندین بار دست به خودکشی زد و در نهایت نوزاد دختر او مرده به دنیا آمد.

در پی این اتفاق، سیبرگ با همراه رومن گاری همسر خود که از نویسندگان بزرگ قرن بیستم بود، آمریکا را ترک و به فرانسه مهاجرت کرد و در پاریس نیز از حمایت از «پلنگ سیاه» دست نکشید اما «اف بی آی» نیز از تعقیب او کوتاه نیامد.

سیبرگ شب 30 اوت سال 1979 میلادی بطور ناگهانی ناپدید شد و چند روز بعد در هشتم سپتامبر، جسد وی در حالیکه در یک پتو در صندلی عقب رنو پیچیده شد بود، در نزدیکی آپارتمان او در پاریس پیدا شد.

پلیس یک بطری مشروبات الکلی، یک بطری آب معدنی خالی و یادداشتی را که به زبان فرانسه از سیبرگ خطاب به «دیگو» پسرش نوشته شده بود، یافت که در بخشی از آن آمده بود: «ببخش من دیگر نمی توانم با اعصابم زندگی کنم.»

پس از مرگ سیبرگ در 40 سالگی، رومن گاری نیز در دوم دسامبر سال 1980 با شلیک گلوله به زندگی خود پایان داد. رومن گاری نیز در یادداشتی که از خود به جای گذاشت، نوشته بود: «به خاطر همسرم نبود، دیگر کاری نداشتم. واقعاً

به من خوش گذشت، متشکرم و خداحافظ!»

سال 2019 فیلم سینمایی «سایبرگ» به کارگردانی بندیکت اندروز با نگاهی به زندگی جین سایبرگ ساخته شد. کریستین استوارت در «سایبرگ» نقش جین سایبرگ را بازی کرده است و با مهارت توانسته فراز و فرود و فروپاشی این بازیگر سینما را به نمایش بگذارد.

این فیلم به نقش پررنگ «اف بی آی» در اجرای برنامه «کو اینتل پرو» علیه سایبرگ و پایان تراژیک وی اشاره دارد. جین سایبرگ با وجود عمر کوتاه، نامی ماندگار در سینمایی آمریکا و اروپا است و هر چند تلاش شد مرگ او یک خودکشی جلوه داده شود اما علت واقعی همچنان در ابهام و از جمله پرونده های باز در سینمای آمریکا است.

انتهای پیام/

انتهای پیام/